خبر

رئیس سازمان امور اراضی:

ساخت‌وساز در پروژه پردیسبان هم متوقف شد

● **ایسنا:** پروژه پردیسبان قزوین، مجموعه توریستی-تفریحی که بدون داشتن هیچ مجوزی در دولت گذشته اقدام به فروش سهام و تبلیغات گسترده تلویزیونی و رسانه‌ای کرده بود، تخلفاتش در دولت یازدهم پیگیری شد و به گفته رئیس سازمان امور اراضی از همان مراحل ابتدایی و پیش از مراحل ساخت‌وساز، جلوی کار آن گرفته شد. مجتمع توریستی- تفریحی پردیسبان که در شمال اتوبان تهران- قزوین با مساحتی بالغ بر ۸۵۰ هزار مترمربع در شهرستان آبیک استان قزوین از سال‌ها پیش در حال اجرا و جذب سهام‌دار بود، در دولت کنونی مانند دیگر پرونده‌های ساخت‌وساز غیرقانونی از جمله شاندیز، در دستور کار دستگاه‌های نظارتی قرار گرفت که در مراحل ابتدایی، تبلیغات تلویزیونی و رسانه‌ای آن از سوی شورای‌عالی شهرداری و معماری ممنوع شد و تقریبا از سال گذشته بود که رئیس سازمان امور اراضی از پیگیری و تخلفات در این پروژه خبر داد. پس از پیگیری‌های متعدد و طرح و بررسی زوایای این پرونده، قباد افشار در این زمینه گفت: مجتمع توریستی- تفریحی پردیسبان که اجرای آن در شهرستان آبیک قزوین آغاز شده بود، پیش از آنکه شروع به احداث کند، مجوزهای لازم را از دستگاه‌های متولی از جمله شورای‌عالی شهرسازی دریافت نکرده و هماهنگی‌های لازم را با دستگاه‌ها انجام نداده بود. وی با بیان اینکه احداث و عملیات ساخت‌وساز در این پروژه آغاز نشده و مسئولان آن بدون دریافت هیچ‌گونه مجوزی اقدام به فروش سهام کرده بودند، افزود: مسئولان این مجتمع با وجود نداشتن مجوز، سهام خود را با تبلیغات گسترده به مردم می‌فروختند که البته در همان مراحل ابتدایی جلوی فعالیت‌های آنها گرفته شد. رئیس سازمان امور اراضی ادامه داد: پرونده تخلفات صورت‌گرفته در این مجتمع همچنان در حال بررسی است.

رئیس کل بیمه مرکزی:

دیه جان‌باختگان منا را باید سعودی‌ها بپردازند

● **مهر:** رئیس کل بیمه مرکزی ایران با بیان اینکه دیه جان‌باختگان منا را باید سعودی‌ها بپردازند، جزئیات تغییرات بیمه شخص ثالث در قانون جدید را تشریح کرد. محمدابراهیم امین، دیروز در نشستی خبری درباره پرداخت خسارت‌های جان‌باختگان حادثه منا اظهار کرد: با توجه به اینکه این حادثه به‌منزله قتل عمد بوده، پرداخت دیه بر عهده دولت سعودی است و دیه را از مرتکب جنایت باید گرفت. رئیس کل بیمه مرکزی با بیان اینکه سازمان حج و زیارت بیمه‌نامه حوادث و خسارت را برای تمام حجاج تهیه کرده و با شناسایی و اعلام اسامی وراث به بیمه ایران، پرداخت بخشی از خسارت‌ها انجام شده است، تصریح کرد: ۵۰ درصد خسارت‌ها به صورت علی‌الحساب و بدون رسیدگی به پرونده‌ها پرداخت شد. امین درباره حضور شرکت‌های خارجی در ایران در پساتحریم گفت: درحال‌حاضر تقاضایی از سوی خارجی‌ها برای تأسیس شعبه در کشور نداشته‌ایم، در اصل از طرف آنها هیچ تقاضایی برای فروش بیمه‌نامه با تأسیس شعبه وجود ندارد و به بازار اتکایی ایران چشم دوخته‌اند. وی با اشاره به اینکه خارجی‌ها فقط به دنبال کسب سودهای بسیار از بازار بیمه ایران و پرداخت خسارت‌های اندک هستند، افزود: درحال‌حاضر صنعت بیمه کشور توانایی طراحی و صدور انواع بیمه‌نامه را دارد و در این زمینه نیازی به آنها برای طراحی بیمه نیست. در اصل هم‌اکنون موضع صنعت بیمه در قبال خارجیان موضع فروشنده- خریدار است و فقط خریدار خدمات بیمه‌ای آنها نیستیم و این یک رابطه برد - برد است. رئیس شورای‌عالی صنعت بیمه اضافه کرد: آنچه ما تابه‌حال با آن مواجه بوده‌ایم این است که خارجیان همه به دنبال ارزیابی بازار بیمه ایران و دادن وعده و وعید هستند؛ مبنی بر اینکه پس از برداشته‌شدن تحریم‌ها با ما همکاری کنند. امین، خاطرنشان کرد: آنچه هم‌اکنون صنعت بیمه به آن نیازمند است، core insurance است که بر اساس این نرم‌افزار، شرکت‌های بیمه می‌توانند به تمام گزارش‌های مالی، صدور بیمه‌نامه‌ها، خسارت‌ها و... در این سیستم بدون دخالت دست، دسترسی داشته باشند تا امکان تعبیه کنترل‌های داخلی در همه سطوح فراهم شود. امین درباره تردد خودروهای لوکس و گران‌قیمت و زیان و مشکلات بیمه‌ای ناشی از آن اظهار کرد: تعداد این خودروها زیاد است و به لحاظ اصولی، منطقی و شرعی اگر کسی خسارتی وارد کند، مسئول جبران آن است و بر اساس قوانین جبران ضرر و زیان به تمکن مالی فرد مربوط نیست. اگر این موضوع که فرد دارنده خودروی لوکس در صورت تهیه بیمه‌نامه بدنه باید خود، خسارت را جبران کند و فرد واردکننده خسارت لازم نیست که خسارتی بپردازد، در این‌صورت هرکسی ممکن است به هر دلیلی به این اتومبیل‌ها خسارت وارد کند که این باعث رواج بی‌احتیاطی می‌شود. رئیس کل بیمه مرکزی ادامه داد: افراد موظف هستند برای ریسک‌هایی که در معرض آن قرار می‌گیرند، پوشش بیمه تهیه کنند. در قانون جدید، خودرو و راننده بدون امتیاز منفی در نظر گرفته شده که اگر اتومبیل خود را به دیگری فروخت، بتواند امتیاز خود را داشته باشد و در نقل و انتقالات خودرو لحاظ شود یا با انتقال اتومبیل به افراد نزدیک خانواده، منتقل شود.

بررسی مدل جدید قراردادهای نفتی در گفت‌وگوی «شرق» با «معظمی»:

آمریکایی‌ها نیایند فرصت را از دست می‌دهند

شرق: رونمایی از قراردادهای نفتی در روزهای آغازین این هفته بستری را فراهم کرد تا بسیاری از شرکت‌های مطرح جهانی در حوزه نفت و کشورهای مختلف برای شناسایی بازار نفت ایران و نوع قراردادهای پیشنهادی از سوی کشور، حضور پیدا کنند. بیژن نامدارزنگنه، وزیر نفت ایران، گفته این نوع قراردادها اکنون مورد رغبت و پذیرش شرکت‌های نفتی خواهد بود، هرچند منتقدان به بیع متقابل این روش را نیز نقد خواهند کرد. زنگنه گفته هیچ نوع قراردادی بی‌عیب نیست، اما این نمونه قراردادها در شرایط کنونی بهترین نوع قراردادها به شمار می‌روند. این مسئله را منصور معظمی، عضو هیأت علمی دانشگاه صنعت نفت نیز تأیید می‌کند. به گفته معظمی این قراردادها مختص ایران و با توجه به تمامی مسائلی است که مقامات ایران نیز به آن توجه کرده‌اند، بنابراین نمونه‌های مناسب و دارای مزیت برای هر دو طرف قرارداد خواهد بود و از سوی شرکت‌های خارجی نیز با اقبال مواجه خواهد شد. او درباره حضور شرکت‌های آمریکایی در ایران می‌گوید: «آقای زنگنه اعلام کرد محدودیتی برای ورودشان نیست و اگر نیایند فرصت را از دست داده‌اند. فکر می‌کنم شرکت‌های آمریکایی هم علاقه‌مند ورود به صنعت نفت ایران هستند و در شرایطی که مانعی برای ورود آنها نیست، آمدن و نیامدن دست خودشان است. در حقیقت بازار تجارت، بازار فرصت‌هاست، هرکسی بتواند بهتر از فرصت‌ها استفاده کند سهم بیشتری از بازار را از آن خود می‌کند. شرکت‌های آمریکایی هم اگر نیایند، قطعا فرصت را از دست داده‌اند».

عکس: حسن حسینی

در قراردادهای جدید نفتی بر چه مسائلی تأکید شده و آیا این مدل قرارداد برای شرایط کنونی مناسب است؟

قراردادهای نفتی‌ای که به‌تازگی رونمایی شد، چارچوب و مدلی است که رابطه بین پیمانکار یا کارفرما را مشخص می‌کند؛ یک مدل رابطه‌مند قراردادی، مانند بقیه قراردادهاست که از نظر حقوقی بین شرکت‌ها برقرار می‌شود. صنعت نفت ایران نیاز بالایی به سرمایه‌گذاری دارد، اما از آنجا که این نیاز را به‌طور کامل نمی‌توان از داخل تأمین کرد، ناگزیر باید با استفاده از سرمایه خارجی تأمین شود. ما با این واقعیت روبه‌رو هستیم که در سال‌های اخیر به دلیل نبودن سرمایه‌گذاری کافی و لازم در صنعت نفت، همچنین سرمایه‌گذاری زیادی که رقیبان ما در این سال‌ها داشته‌اند، فاصله ما با رقیبان زیاد شده است و باید به سرمایه‌گذاری‌های خود شتاب ببخشیم. در شرایط عادی برای اینکه بتوانیم کمی به توسعه برسیم و نیازهای نگهداری را تأمین کنیم، نیازمند حداقل ۱۰۰ تا ۱۲۰میلیارد دلار سرمایه‌گذاری هستیم که تأمین آن کار ساده‌ای نیست. تحلیل این است که امکان تأمین این حجم از منابع در داخل نیست ازاین‌رو باید به سمت استفاده از منابع بیرونی برویم. البته استفاده از منابع خارجی به معنای استفاده‌نکردن از منابع داخلی نیست، بلکه باید حداکثر منابعی را که ممکن است از داخل و بقیه را از خارج تأمین کنیم. این مسئله فرصتی را برای شرکت‌های داخلی فراهم می‌کند که بتوانند با کمک شریک‌های خارجی، منابع را تأمین کنند. نکته دیگر، فاصله تکنولوژیک است. در صنعت نفت ایران به مسئله تکنولوژیک کمتر توجه شده، بنابراین باید این فاصله با تکنولوژی روز جهانی را پر کنیم، ازاین‌رو در قالب این قراردادها از شرکت‌های خارجی خواسته شده علاوه بر سرمایه باید تکنولوژی نیز به ایران وارد کنند. نکته دیگر که بر آن تأکید می‌کنم این است که در این مدل قرارداد، شرکت خارجی نمی‌تواند به‌تنهایی وارد شود بلکه موظف است حتما یک شریک داخلی ایرانی داشته باشد تا بتواند در مناقصه‌ها شرکت کند. در کنار مشارکت با طرف ایرانی، قانون حداکثر استفاده از توان داخلی نیز یکی دیگر از شروط است؛ یعنی شرکت و پیمانکار خارجی نمی‌تواند همه تجهیزات را از خارج وارد کند بلکه باید از تجهیزات داخلی حداکثر استفاده را داشته باشد و این فرصتی برای صنایع داخلی و سازندگان تجهیزات است تا از ظرفیت استفاده‌نشده فعلی خود نیز استفاده کنند. اگر این شرایط فراهم شود، هم سرمایه و تکنولوژی وارد می‌شود، هم در کنار استفاده از سرمایه داخلی، مشارکت جدی پیمانکاران و سازندگان داخلی در طرح‌ها نیز میسر خواهد بود. دوستان در وزارت نفت پس از انجام مطالعات و بررسی‌ها به این نتیجه رسیده‌اند که با توجه به شرایط فعلی، این مدل قرارداد می‌تواند به‌کار بیاید. البته ممکن است ابعادی نیز داشته باشد که هنوز مشخص نباشد، اما این مدل هنوز نهایی نشده، بنابراین اگر کسانی نظرات یا پیشنهاداتی دارند می‌توانند به اطلاع وزارت نفت برسانند و وزارت نفت نیز اصلاحاتی را که لازم و به صلاح است، انجام خواهد داد.

این قراردادها چه مزیت‌هایی دارند؟

مزیت اول اینکه طرف خارجی باید از مشارکت طرف ایرانی استفاده کنند؛ اینکه شریک ایرانی داشته باشند، این کار به نفع طرف خارجی نیز هست چراکه طرف ایرانی، هم در کشور امکانات دارد و هم فضا و بازار را می‌شناسد. مزیت دوم این است که در این مدل حتما باید قرارداد منجر به تولید شود تا شرکت سرمایه‌گذار و آورنده تکنولوژی بتواند سرمایه و پول خود را بردارد. ازاین‌رو تمام سعی خود را می‌کند تا کار را سریع انجام دهد. مزیت سوم، شرایط پایدار سیاسی ایران است که نظیر آن در هیچ‌کدام از کشورهای همسایه دیده نمی‌شود. این آرامش و امنیت سیاسی قابل ملاحظه، در دیگر کشورها نیست. مزیت چهارم بازار نفت ایران است که از نظر سرمایه‌گذاری و نیازهای سرمایه‌گذاری، بازار بسیار بزرگی برای کشورهای خارجی محسوب می‌شود که اگر وارد آن شوند و درست عمل کنند، فرصتی برای حضور در آینده توسعه صنعت نفت و پایین‌دستی آن نیز خواهند یافت.

یکی از انتقاداتی که به این قراردادها شده از بُعد حقوقی است. می‌گویند مشخص نشده حضور شریک ایرانی به چه مفهومی است و جایگاه شرکت ایرانی در مشارکت با شرکت‌های خارجی کجاست.

نه این‌طور نیست. جایگاه شرکت ایرانی در این قراردادها کاملا واضح و مشخص است. شرکت خارجی باید با شرکت ایرانی به صورت مشترک حاضر شود. حالا ممکن است با هم هلدینگ یا کنسرسیوم تشکیل دهند و در قالب یک شخصیت حقوقی که مشارکتی از داخلی و خارجی است، وارد شوند.

گفته می‌شود شرکت ملی نفت نیز دراین‌میان نادیده گرفته شده است. نظر شما چیست؟

اصلا قرارداد را شرکت ملی نفت ایران می‌بندد. صلاحیت شرکت خارجی و داخلی را هم شرکت ملی نفت ایران تعیین و تأیید می‌کند. اختیاری بیش از این نیاز است؟ همه اینها باید با تأیید شرکت ملی نفت ایران باشد.

شما به عنوان کسی که این قراردادها را بررسی کرده است، آیا نقاطی در آن می‌بینید که برای نهایی‌شدن باید شفافیت بیشتری داشته باشند؟

قراردادها به نظر من شفافیت لازم را دارند، اما ممکن است کسانی هم نقطه‌نظرات مفیدی داشته باشند. باید این نظرات را اعلام کنند تا گروهی که وزیر نفت مأمور کرده است، آنها را بررسی کند. ما نمی‌خواهیم بگوییم این مدل قراردادی بی‌عیب است. این نتیجه کار دوساله این گروه است و وزارت نفت هم حتما از نظراتی که بتواند در غنای هرچه بیشتر این مدل قراردادی کمک کند، استقبال می‌کند.

قراردادهای قبلی بیع متقابل بود، چرا باید آن مدل قرارداد را کنار بگذاریم؟

امروزه قراردادهای بیع متقابل برای سرمایه‌گذاران خارجی جذابیت ندارد. قراردادهایی که در کشورهای همجوار ما بسته می‌شود هم بیع متقابل نیست. ما ۱۵ سال پیش از این مدل‌ها استفاده کرده و سرمایه‌گذاری درخور توجهی هم انجام داده‌ایم. این مشارکت‌ها دوطرفه است؛ شریک خارجی هم باید برای آمدن علاقه‌مند باشد. وقتی قرار است طرف خارجی با قراردادهای قبلی نیاید، نمی‌توان او را مجبور کرد. قرارداد باید برای هر دو طرف جذابیت داشته باشد. من فکر می‌کنم این مدل قرارداد، فرصتی برای جذب سرمایه خارجی و تأمین نیاز صنعت نفت با استفاده از انبوه سرمایه و پتانسیل‌هایی است که در داخل کشور داریم.

آیا تمایل مشخصی از سوی شرکت‌های مطرح جهانی به این قراردادها دیده شده است؟

فعلا شرکت‌ها وارد کشور می‌شوند تا ابتدا بازار ایران را ببینند و شرایط بازار ایران را از ابعاد مختلف سیاسی و اقتصادی ارزیابی کنند. بعد از آن برای آمدن یا نیامدن جمع‌بندی می‌کنند و نتیجه می‌گیرند. یادمان باشد همه اینها منوط به اجرائی‌شدن برجام است و به دوران پس از اجرای برجام تعلق دارد. فعلا که هیچ اتفاقی نیفتاده است و برجام هم سر جای خودش باقی است. فعلا کسی برای سرمایه‌گذاری وارد نمی‌شود. ابتدا برجام باید اجرائی و تحریم‌ها برداشته شود؛ ازاین‌رو فعلا شرکت‌ها بیشتر به دنبال بررسی و امکان‌سنجی بازار ایران هستند.

فکر می‌کنید آنها با مدل جدید قراردادها، موافقت نکنند؟

من فکر می‌کنم این مدل قراردادی می‌تواند فرصتی برای شرکت‌های خارجی باشد تا به بازار ایران وارد شوند.

این مسئله می‌تواند قدرت رقابت ما را در منطقه افزایش دهد؟

قطعا. قدرت ما در صحنه بین‌المللی به بسیاری از مؤلفه‌ها بستگی دارد. قطعا اگر توان تولید نفت بالاتری داشته باشیم، در اوپک نیز قدرت چانه‌زنی بیشتری خواهیم داشت. قدرت، مجموعه‌ای از شاخص‌هاست که مجموع آنها توان ملی را تشکیل می‌دهد. اگر شرکت‌های خارجی در ایران سرمایه‌گذاری کنند، قدرت ما افزون‌تر خواهد شد و این مسئله طبعا و قطعا توان چانه‌زنی ما را نیز در صحنه بین‌المللی بیشتر می‌کند. من به افزایش قدرت ایران خوشبین هستم.

در قیاس با کشورهایی مانند عربستان چقدر توان تولیدمان افزایش پیدا می‌کند؟ می‌توانیم جایگاه قبلی خود را پس بگیریم؟

عربستان زیاد سرمایه‌گذاری کرده است و اینکه توان تولید ما به عربستان برسد، مستلزم سرمایه‌گذاری بسیار زیادی است. ضمن اینکه من نمی‌دانم واقعا لازم است ما به توان تولید نفت عربستان برسیم یا نه. اما می‌توانیم به توان و جایگاهی که در گذشته از نظر تولید داشته‌ایم، برسیم.

گفته می‌شود قراردادهای ما شبیه قراردادهای نفتی عراق هستند، نظر شما چیست؟

نه. برای تهیه مدل جدید قراردادهای نفتی، قراردادهای ۳۲ کشور را مطالعه و انواع و اقسام قراردادها را بررسی کرده‌اند و گرچه مشابهت‌هایی با مدل قراردادهای عراق یا دیگر کشورها دیده می‌شود، اما این مدل مختص ایران است. در کل، این قراردادها چندان خاص نیستند، اما هر کشوری، براساس منافع، مصالح و اهداف خود، شاخص‌هایی را در این قرادادها وارد می‌کند. ما هم با توجه به شناختی که از توان و نیاز خود داریم و با توجه به صحنه بین‌الملل و هدف‌هایی که دنبال می‌کنیم، پیش‌بینی‌هایی در این مدل قرارداد داشته‌ایم که فکر می‌کنم جامعیت لازم را دارد.

مدت قراردادها چقدر در نظر گرفته شده است؟

۲۰ سال.

آیا در نظر گرفته شده که اگر در طول قرارداد مشکلی پیش آمد و بی‌تعهدی از سوی طرفین رخ داد، این قراردادها امکان فسخ داشته باشند؟

اینها فقط مدل قرارداد است. قرارداد بعدا بسته می‌شود و در آن زمان حتما یکی از بندها به این مسئله اختصاص می‌یابد که اگر شرکت خارجی به تعهدات خود عمل نکرد چه اتفاقی بیفتد و چه برخوردی شود. ضمن اینکه تأکید می‌کنم به نفع شرکت‌های خارجی است که کار خود را درست انجام دهند؛ چراکه اگر کار را تمام نکنند و به تولید نرسند، چیزی نمی‌توانند برداشت کنند. اتمام کار به نفع آنهاست و این موضوع، یکی از حسن‌های این مدل از قراردادهاست که باعث می‌شود آنها جدی کار کنند.

به نظر شما شرکت‌های آمریکایی هم به حوزه نفت ایران وارد می‌شوند؟

بر اساس اعلام آقای زنگنه، محدودیتی برای ورودشان نیست و اگر نیایند فرصت را از دست داده‌اند. فکر می‌کنم شرکت‌های آمریکایی هم علاقه‌مندند وارد صنعت نفت ایران شوند و در شرایطی که مانعی برای ورود آنها نیست، آمدن و نیامدن آنها، دست خودشان است. در حقیقت بازار تجارت بازار فرصت‌هاست، هرکسی بتواند بهتر از فرصت‌ها استفاده کند سهم بیشتری از بازار را از آن خود می‌کند. شرکت‌های آمریکایی هم اگر نیایند، قطعا فرصت را از دست داده‌اند.

اگر بیایند برای نخستین‌بار است که در صنعت نفت ایران حضور پیدا کرده‌اند؟

در دوران قبل از انقلاب حاضر بوده‌اند، اما در دوران پس از انقلاب، سابقه حضور ندارند.

آیا در همایش رونمایی از قراردادهای نفتی، آمریکایی‌ها با واسطه حضور یافته‌اند؟

اطلاع ندارم.

اینکه گفته می‌شود شرکت‌های آمریکایی از سوی این کشور دچار مشکل حضور در ایران هستند به واسطه چه مسئله‌ای است؟ تحریم‌های این چند سال یا تحریم‌هایی دیگر مانند داماتو و...؟

مشکل همین تحریم‌هاست. چون این تحریم‌ها برداشته نشده، شرکت‌های آمریکایی نمی‌توانند در ایران حضور یابند. اگر این تحریم‌ها برداشته شود، این شرکت‌ها می‌توانند در ایران حضور یابند.

درباره حضور شرکت‌های آمریکایی در ایران، هشدارهایی داده شده است. آیا این مورد مستثنا شده؟

این را باید از آقای زنگنه سؤال کرد. آقای زنگنه حضور این شرکت‌های ایرانی را در داخل، بدون مانع اعلام کرده، در نتیجه احتمالا این مشکلات برطرف شده است.

گذر

یک روز بعد از اجرائی‌شدن برجام

ایجاد خط اعتباری ۵ میلیارد دلاری بین ایران و ایتالیا

● **تسنیم:** خط اعتباری بانکی پنج‌میلیارددلاری ایتالیا و ایران یک روز بعد از اجرائی‌شدن برجام ایجاد می‌شود. مذاکرات هیأت تجاری و بانکی ایتالیا با مسئولان بانک مرکزی و حضور ۳۶۰ عضو شامل ۲۰۰ شرکت، کارگزاران بخش‌های خودرو، تجهیزات و خدمات پزشکی، انرژی‌های بازتولید، ۲۲ اتحادیه در اصناف گوناگون و ۱۱ بانک در محل بانک مرکزی برگزار شد. در این دیدار عنوان شد خط اعتباری بانکی پنج‌میلیارددلاری ایتالیا و ایران یک روز بعد از اجرائی‌شدن برجام ایجاد می‌شود.

وزیر نیرو:

هیچ طرح آبی جدیدی در حوضه زاینده‌رود اجرائی نخواهد شد
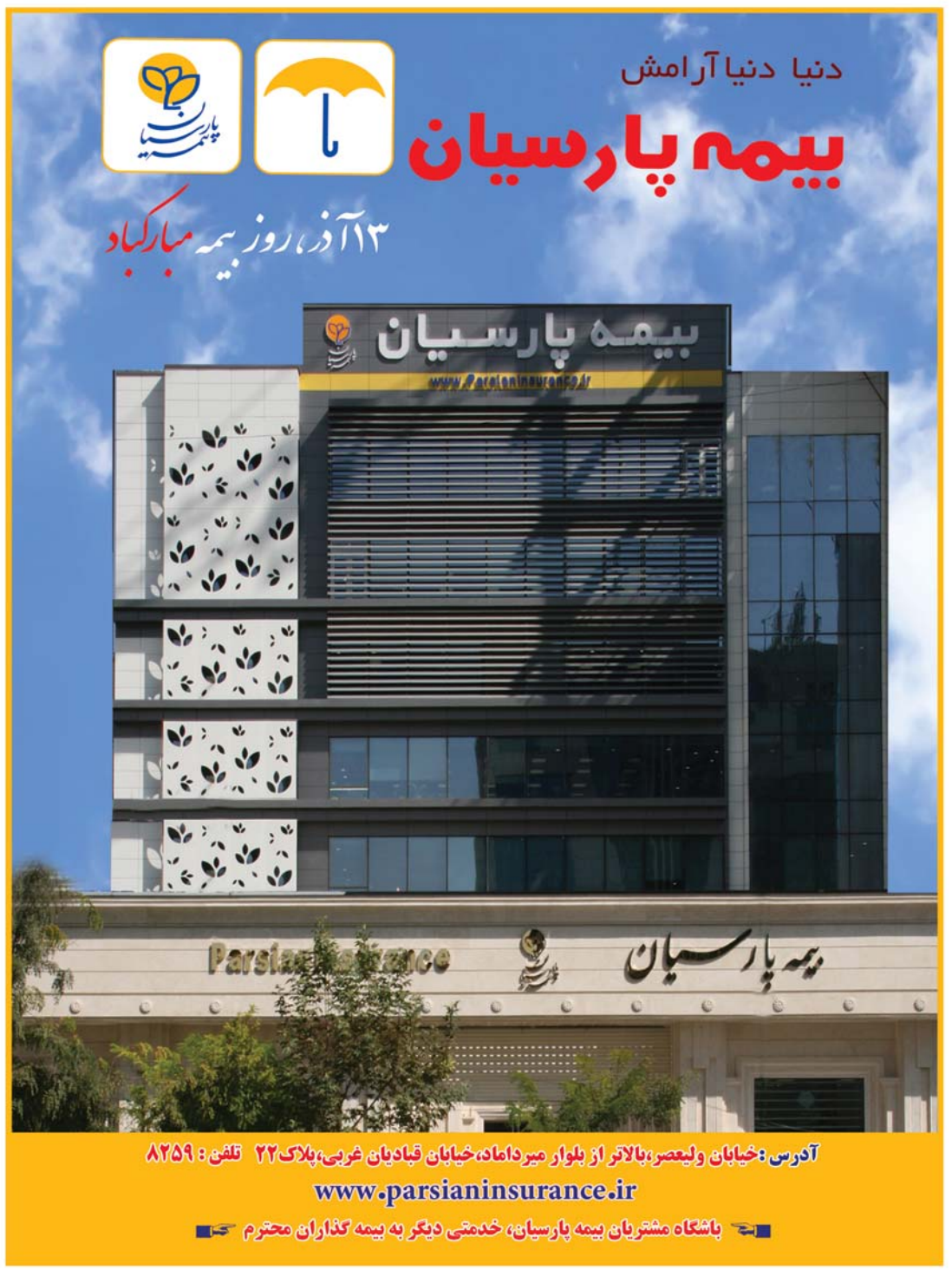
● **ایلنا:** وزیر نیرو گفت: طبق تصمیم شورای‌عالی آب، هیچ طرح آبی جدیدی در حوضه آبریز زاینده‌رود اجرائی نخواهد شد. «حمید چیت‌چیان» در نهمین نشست شورای هماهنگی مدیریت به‌هم‌پیوسته منابع آب حوضه آبریز زاینده‌رود که در محل ساختمان ستادی وزارت نیرو برگزار شد، با بیان اینکه در شش ماه یا یک سال آینده تمام برداشت‌ها در حوضه زاینده‌رود باید به سامانه‌های اندازه‌گیری هوشمند مجهز شوند، اظهار کرد: شورای‌عالی آب تصویب کرده است بارگذاری مصرف جدید در حوضه آبریز زاینده‌رود انجام نشود و اگر طرحی در میانه راه هست نیز متوقف شود. وی تأکید کرد: در شش ماه یا حداکثر یک سال آینده تمام برداشت‌ها الزاما باید مجهز به سامانه‌های اندازه‌گیری هوشمند شوند. وزیر نیرو ادامه داد: ۵۰ درصد هزینه‌های تجهیز سامانه‌های اندازه‌گیری در حوضه زاینده‌رود از طریق استان اصفهان و ۵۰ درصد مابقی از طریق وزارت نیرو تأمین می‌شود تا از این پس، برداشت بدون اندازه‌گیری در این حوضه انجام نشود. وی تصریح کرد: پس از نصب سامانه‌های اندازه‌گیری اگر ملاحظه شد برآوردها درخصوص برداشت آب در این حوضه خطا داشته است، بلافاصله باید به اصلاح تخصیص‌ها بپردازیم.